

HBL 16.09.2021

Drabbande om klimatkrisen

Outi Paasivirta och Mikael Strömberg är både tydliga och roliga i Teater Taimines nya turnépjäs Stormen. **BILD: HENRIK JANSSON/PRESSBILDH**

TEATERRECENSION [Isabella Rothberg](#)

15.9.2021 15:00

Ingen kommer undan Taimines nya klimatpjäs. Malin Kiveläs pjäsbygge imponerar.

Stormen

Text: Malin Kivelä. Regi: CG Wentzel. Musik: Oskar Silén. Visuell helhet: Lars Idman. På scenen: Mikael Strömberg och Outi Paasivirta.

Teater Taimines premiär i Tölö gymnasium 14.9.

Måste inte barn- och ungdomsteater sluta bra? Frågan dyker upp efter att jag sett Malin Kiveläs nya pjäs *Stormen* i Tölö gymnasiums stora sal. Slutet är nämligen dramatiskt och nattsvart.

Nu riktar sig emellertid *Stormen* till gymnasister som också i övrigt konsumerar vuxenkultur. Den här åldersgruppen ska dessutom precis ut i samhället och börja fatta de där avgörande besluten som berör alla. Och detta slut – som jag inte ska avslöja – är effektivt, ja, det ger gåshud, och låter inte publiken komma undan. Och när det gäller klimatförändringarna kommer vi ju inte undan i verkligheten heller.

Skyr inte mörkret

Skådespelarna Mikael Strömberg och Outi Paasivirta är tydliga i tal och gestik, men ändå rappa och roliga. De spelar Olli och Lilli, två ungdomar med olika strategier för att hantera vår tids knäckfråga, klimatkatastrofen.

Lilli blundar och äter korv, medan Olli föredrar vihis (vegansk "köttpirog") och i sin frustration över politikernas handlingsförlamning radikaliseras alltmer. Han börjar till och med snegla åt Ted Kaczynskis, den ökände Unabombarens, håll. Pjäsförfattaren Malin Kivelä skyr alltså inte mörkret och det obekväma, och det gör också pjäsen drabbande.

CG Wentzels regi är snygg och fartfylld, utan att schabbla bort allvaret.

Ambitiös skolpjäs

Det är överlag ett skickligt dramaturgiskt bygge med små globalt utspridda berättelser som knyts samman och illustrerar olika sidor av problematiken. Det börjar nästan true crime-aktigt med en ung grönländsk tjej som ska gå hem efter en barkväll och möter en rubbad isbjörn. Den flummiga resorten Alg & Coconut som vi kommer till lite senare känns först bara komisk, men visar sig så småningom illustrera de sociala konsekvenserna av minskade naturresurser. Invånarna där har på grund av diverse naturkatastrofer tvingats retirera till ett primitivt leverne vilket följs av en konservativ kultur med kvinnan fjättrad vid grytan.

Kivelä imponerar med sin ambitiösa ungdomspjäsa där den konstnärliga risktagningen också ger utdelning. Det är en riktigt stark pjäs om klimatfrågan, ett tema som på grund av sin storlek och dignitet kan vara svårt att gripa och närma sig konstnärligt.

[Isabella Rothberg](#) Teaterredaktör